

عنوان مقاله:

ظرفیت های قانون اساسی در مسیر دستیابی به دولت مطلوب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات سیاسی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مجتبی قنبردوست - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

اکبر اشرفی - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بر اساس آموزه های حقوق اساسی، قانون اساسی طرح کلی نظام های سیاسی، اقتصادی، حقوقی، و سایر نظام های اجتماعی (نظیر خانواده، آموزش، و مراقبت سلامت) در جامعه است. این پژوهش با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و رویکردی توصیفی-تحلیلی می کوشد تا به ظرفیت ها و اصول بنیادی از قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بپردازد، که به رغم اهمیت فزاینده در مسیر دستیابی به دولت مطلوب اسلامی هنوز به تمامی محقق نشده اند و قابلیت های منحصر به فرد آن ها مورد غفلت واقع شده است. در این راستا، گفتار حاضر طیفی از مسائل مبتلا به جامعه و سپهر سیاسی ایران را، از جمله حدود آزادی های شهروندی و مسائل اقتصاد سیاسی، به ویژه با تمرکز بر دو اصل سوم و چهل و چهارم قانون اساسی بررسی می کند. یافته های پژوهش حاکی از آن است که به کارگیری خصلت های انعطافی، زایشی و تفسیری قانون اساسی امکان تفسیر و قرائتی نوین را فراهم می کند؛ تفسیر و قرائتی که در مسیر دستیابی به اهداف تشکیل دولت مطلوب اسلامی است و همواره از سوی صاحب نظران و متفکران اسلامی مورد تأکید قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

قانون اساسی، دولت مطلوب اسلامی، ولایت فقیه، مردم سالاری، کارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1162844>

